

потрѣба та. Н. п. глаголи дѣйствітелнїи дѣмлъ, вдѣгамъ, слѣгамъ, като прѣиматъ при сѣбе се, дѣмлсъ, вдѣгамсъ, слѣгамсъ, вѣбатъ страдателни. И затовѣсъ неизложиха осовни ѻврази за нѣхъ, защо сѣкой мѣже да ги начертатъ лѣсно безъ никаква погрешность ако притѣра, каквото що рѣкохме, при всакое лице, и число, и време се, н. п. дѣмлсъ, дѣмашсъ, дѣмлсъ, тѣко и въ прѣходащее, дѣмлсъ, дѣмашсъ ты, дѣмашсъ ѿнъ, на, но. дѣмлсъ, дѣмлтесъ, дѣмлсъ. Тѣко и дѣмлъ самъ се, и дѣмлъ вѣхъ се, (или дѣмлъ се самъ, дѣмлъ се вѣхъ, или и предъ глаголатъ, азъ самъ се дѣмлъ, азъ вѣхъ се дѣмлъ) по той начинъ и дрѹги те сїчки те времена се начертатъ. Тѣко и вдѣгамсъ, и слѣгамсъ, и проч. (40)

„Така се начертаватъ и онія глаголи що ги нарѣчатъ Грамматикописатели те возбрѣни (μέσα δῆματα) ѻгледвамсъ, премѣнвамсъ, срамвамсъ, помѣнвамсъ, и дрѹги такиа що принадлежатъ на това сопраженіе.

„Тѣко и онія що ги нарѣчатъ ѻвиши (επίμεσα) расхождамсъ, наѣдамсъ (наѣюса) и дрѹги.